

certo illud constare, Gallorum, Ticino amne trajecto, baud
 parum diminutas, nostrorum auctas copias esse: post Medio-
 lanum Gallico impetu occupatum nullo incommodo nostros affe-
 cisse; licet tunc Proregi, præter Germanos, qui Ticinum tu-
 entur, sex Hispanorum, quatuor Italarum peditum millia tan-
 tum adessent: contra vero non parva hostibus damna nostros
 intulisse. Quis nescit postea Helvetios multos, complures Italos
 a Gallo discessisse? manum militum baud exiguam cum Du-
 ce Albanie Neapolim versus contendisse? Rhetorum tantum-
 modo quatuor millia; mille Sedunenses accessisse? Nos vero sex
 Italarum, septem Germanorum millium numero copias auxisse?
 ut, si acie certandum sit, numero aut superiores, aut certe
 non impares futuri simus? ut interim militum robur, ac for-
 titudinem, Ducum dexteris victoriis assuetas, militarem di-
 sciplinam longo labore, & periculis partam silentio præteream,
 quibus nos longe Gallis antecellere compertum est. His mille,
 ac sexcenti leviores equites accedunt, qui numero, & virtu-
 te præstant; cataphracti præterea, qui nulla ratione sint con-
 ferendi cum Gallicis sexcentis nuper cum Albanie Duce in
 Neapolitanum regnum profectis. Ad hæc civitates munitissi-
 mas, incolas Cæsaris nomini addictissimos, hostibus insensissi-
 mos habemus: quæ omnia certam apud nos victoriam fore
 pollicentur; cum præsertim septem Germanorum millia, equi-
 tum quoque non exiguus numerus propediem in castra ventu-
 rus sit. Neque vero ignoramus, quæ malevolorum hominum
 vocibus in vulgus iactata circumferantur; Insubrum imperium
 pro se arripere Cæsarem velle; id ne vi facere videatur,
 hoc obtentu tegere, quod ingentem auri vim in illo protegendo
 effusissime exhauserit: rem sane tanto Principe indignam, qui
 fidem, pietatem, justitiam omni tempore summopere coluerit;
 neque ullis vel ingentibus præmiis propositis averti ab officio
 potuerit. An non id aperte ostendit, Franciscum Sfortiam in
 fœdere Ducem Mediolani declarasse? a Senatu petiisse, ut
 Helvetii ad Italiam, in primisque ad Insubrum ditionem tu-
 tandam asciscerentur? Huiusce rei si qua in animis vestris hæ-
 ret suspicio, Prorex, qui Imperatoris mentem multis argu-
 mentis, & literis optime perspectam, & cognitam habet,
 vadem se, ac sponsorem, si ita Senatui libuerit, fore polli-
 cetur,